

Nr 87.

Ankom till riksdagens kansli den 20 april 1934 kl. 12 m.

Utlåtande i anledning av väckt motion om viss ändring av bestämmelserna rörande ekiperingshjälp till officerare och underofficerare med vederlikar.

(1:a avd.)

Uti en inom andra kammaren av herrar *C. Björling* och *N. Holmström* väckt motion (nr 171) har hemställts, att riksdagen måtte besluta, att den jämlikt 1927 års riksdags skrivelse nr 55 beviljade ekiperingshjälpen till officerare och underofficerare med vederlikar, som äro skyldiga att i tjänsten bära uniform, må utgå även vid den första anställning såsom sådan, vilken icke omedelbart är förenad med utnämning till beställning på stat.

I fråga om de skäl, motionärerna anfört till stöd för sin framställning, får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet.

Det i förevarande motion berörda spörsmålet har tidigare varit föremål för utskottets särskilda uppmärksamhet. Uti en vid 1928 års riksdag väckt motion (II: 255) hemställdes nämligen, att riksdagen måtte besluta att officer och underofficer med vederlike, vilken vore skyldig att i tjänsten bära uniform, måtte vid tillträde av första anställning äga att uppbära ekiperingshjälp, vare sig han utnämns med eller utan lön på stat. Med avseende härå anförde utskottet (utlåtande nr 114) — under erinran att ekiperingshjälp enligt gällande bestämmelser utgick till beställningshavare, även om han icke omedelbart erhöle lön på stat, samt i så fall uppbures vid den tidpunkt, då ifrågavarande lön tillträdde — att då ett bifall till motionen jämväl måste medföra, att beställningshavare, vilken icke omedelbart erhållit lön på stat och som, innan så skett, lämnade militärtjänsten, skulle komma i åtnjutande av ekiperingshjälp, utskottet icke kunnat biträda motionen. Riksdagen beslöt i enlighet härmed.

Beträffande de åsyftade bestämmelserna om utbetalande av ekiperingshjälp har sedermera, jämlikt kungl. brev den 28 oktober 1932, den ändring vidtagits, att förmånen i fråga må utgå till officer, utan att denne i samband därmed kommer i åtnjutande av lön på stat. Skälet härtill är att finna i det förhållandet, att vederbörande vid utnämning till officer blir skyldig att på egen bekostnad omedelbart anskaffa erforderlig uniformsutredning vare sig utnämningen är förenad med lön på stat eller ej (över stat).

I fråga om surnumerär underofficer ligger det däremot så till, att dylik beställningshavare efter underofficersbefordran över stat äger bibehålla med innehavande underbefälsbeställning förenade förmåner i kontant och in natura, dock att paradskärp och sabel skall anskaffas på egen bekostnad. Dylik beställningshavare är sålunda ej skyldig att i tillnärmelsevis samma omfattning som surnumerär officer vid befordran över stat själv bekosta anskaffning av uniformsutredning. Den förevarande motionens syfte, nämligen åvägabringande av likställdhet mellan surnumerär officer och surnumerär underofficer i avseende å rätt att utbekomma ekiperingshjälp, har i anledning av gjord framställning varit föremål för Kungl. Maj:ts prövning den 24 november 1933. Ärendet har därvid ej föranlett någon Kungl. Maj:ts åtgärd.

Då surnumerär underofficer, enligt vad av det anförda framgår, vid underofficersbefordran har att i viss utsträckning själv bekosta uniformsutredning, vill det synas, att ersättning borde till vederbörande utgå med ett mot denna anskaffning svarande belopp. Som emellertid frågan om avvägningen av ersättningsbeloppet i sådant avseende fordrar närmare utredning för träffande av ett avgörande därutinnan, finner sig utskottet böra föreslå, att föreliggande motion ej nu måtte föranleda till någon åtgärd från riksdagens sida.

Utskottet hemställer,

att herrar Björlings och Holmströms förevarande motion (II: 171) icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 20 april 1934.

På statsutskottets vägnar:
ANDERS ANDERSON.

Närvarande: se under utlåtandet nr 85.
